

NIEUWE BUREN

Bim Wikström

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

1

Het is november. Mijn vriendin Anna heeft het vier maanden geleden uitgemaakt. Daarna is ze verhuisd. Vier maanden, één week en twee dagen geleden, om precies te zijn. Ik kan het niet begrijpen. Elke dag als ik thuiskom, denk ik dat zij daar zal zijn.

Soms word ik 's nachts wakker en denk ik dat ze naast me ligt.

In het begin belde ik haar vaak. Ze was vriendelijk en troostte me.

Later zei ze dat ik niet meer moest bellen.

‘Ga verder met je leven’, zei ze.

Ik wil niet verder. Ik wil terug.

2

Op een ochtend ontmoet ik voor het eerst mijn nieuwe buurvrouw, Samira. Ze draagt twee zware boodschappentassen. Ik houd de deur voor haar open.

Ze lacht naar me. Dat maakt me blij. Ze zegt dankjewel met een heldere stem. Daarna zet ze de tassen neer en geeft mij een hand.

‘Ik heet Samira’, zegt ze. ‘Ik ben hier net komen wonen.’

Ik hoor aan haar accent dat ze uit een ander land komt.

Samira wijst naar de trap en zegt:
'Ik woon in de flat van mevrouw
De Wit.'

'Ah, oké', antwoord ik en ik kijk naar
haar mooie, zwarte haar.
Ze houdt mijn hand vast en kijkt naar
me. Ik schrik en zeg: 'O, sorry, ik heet
Michael. Dan zijn we buren. Ik woon
naast mevrouw De Wit. En nu dus
naast jou.'

Ik voel hoe ik rood word als ik het zeg.
Ik word een beetje verlegen. Ze lacht
als ze de tassen weer optilt.

We gaan allebei verder.
Mijn benen trillen een beetje.

Ik vloek zachtjes in mezelf.
Waarom hielp ik haar niet de tassen
de trap op te tillen?, denk ik.